

Az Imagináció, más nevén a Teremtés, a Mentalizmus, a M...

Article URL

www.asztrologia.ro/

Author

Dénes Mária

Published: December 13, 2018, 1:09 pm

Dénes Albert A természettudományos tárgyakban metafizikai tárgyak vannak, amelyek megadják az emberi létet, az élet kereteit, mintegy alapját képezik egy olyan világban, amelyben vagyunk, és amelyben megnyilvánulunk. Mindeddig sem lehetett arról a tudományos kutatásban, hogy tulajdonképpen metafizikai világban merőlegesen elhelyezkedő tárgyakat, mert ez elsősorban kétségtelen volt az objektív, csak a tárgyi bizonyítékokra támaszkodó tudásnak. Most azonban - legalábbis a tudomány egyik árcvonalán - szembesülni kezdett azzal a ténnyel, hogy ez az egész lét és létezés egyáltalán nem annyira racionális, mint ahogy eddig véltük, és ahogy ezt még be is akarták bizonyítani a legújabb, a világunkra vonatkozó tudományos felfedezések, amelyek valamelyest kezdtek nyitni a metafizika irányába, tulajdonképpen nem is felfedezések, hanem a tiszta metafizikai tudásban az emberrel egyidőben ismertek. Tehát nem is felfedezések ezek világban, hanem elismerése annak, ami megvolt, megvan és meglesz az ember létezésében. A világ fogalma egyszersmind a tárgy fogalma is, mert azon nyomban, hogy bármilyen megkülönböztetést teszünk a világunkra vonatkozóan az ember valami, ami határ, keret, szabály, alak, alakzat, forma, szél, tehát az ember egy meghatározás, amelyben a világ világ, és amely meghatározáson kívül a világ az ember nem világ. Utóbbi esetben csak akkor áll helyre a meghatározási keretből kilépett világvesztett világunk a világ, ha a meghatározási kereteit újra alkotjuk. Ezt juttattuk tulajdonképpen egészen idáig. A világunk mindig keretekbe zárt világ volt. Aztán a világkeretek szélüknek bizonyultak, kénytelenek voltunk azokat átfogalmazni. Mintha a világ adná a kereteket és nem a keret a világot. Világban így is van, és ezzel el is érkeztünk az első metafizikai, vagy más szóval egyetemes tárgyhöz, az imagináció tárgyhöz. Az imagináció tárgya egészen egyszerűen azt mondja ki, hogy azzal együtt, hogy mi emberek teremtett létünk vagyunk, teremtünk is vagyunk. Mit teremtünk? Világot, állapotokat, különböző jelenségek formáját. Ez tehát nem egy olyan tárgy, amely azt mondja ki, hogy mit szabad és mit nem szabad tenni. Általában a tárgyat az jut eszébe az embernek, hogy mi az, ami tilos, és mi az, ami kétféle és, hogy mindez milyen skatulyát jelent a számára. Ez a tárgy, akárcsak a többi metafizikai tárgy nem azt mondja ki, hogy mit szabad és mit nem, hanem azt mondja ki, ami van. Vagyis, hogy teremtünk létünk vagyunk, mi emberek, világot, létet, különböző jelenségek állapotokat, megnyilvánulásokat teremtünk. Ráírtam ennyi az imagináció tárgya. És most kiegészítik ennek bővebb, részletesebb kifejtése. Először is a kérdés, hogy hol tartunk most? Az emberek jelentős része még mindig abban a naiv álláspontban áll, hogy a világ, az élet, az állapotok csak úgy jönnek a maguk spontán áramlásában és mintegy

keresztálfolyik rajtunk, passz-v befogadási lányáknak. Az ilyen álláspontra az is kávetkezik, hogy mi semmit sem tehetünk, nem rendelkezünk az áletünk felállítását, ezt úgy kapjuk valami felsőbb erőtül - ajánlatos jó viselkedni, mert ha megharag-tjuk az áletünket adá felsőbb hatalmat, akkor megbántet minket és vagy elveszi tülünk az áletet, vagy olyan állapotokat mör reánk, hogy ahhoz kápest még a romájlom is megkénynebbá lácsá. Az emberiság ezen részével kapcsolatosan nincs mit kálná sebben szálnom. Ha azt mondja valaki nekik, hogy "a valáságotat Te magad teremtet meg és Te vagy ezért a felelős", akkor nagyon gyanakodva néz reám, mintegy nem tudja eldönteni, hogy az elmájában meglazultak kázzá soroljon-e vagy csak egyszerre az "ákeletá szellemi szekták" csoportjába helyezzen. Az emberiság ezen része az "ineptia mysteri"-ban szenvedünk. Nem tudják, nem is akarják elfogadni, hogy a valáságot, a látezés azért egy kicsit tággabb, mint ahogy minket arra zápen megtanítottak. Van azonban egy másik része is az emberiságnak. Az a rész, amely tisztában van azzal, hogy van imagináció vagyis mágia, és ezzel rendelkezik az ember, sőt ez az, amivel elsősorban rendelkezik. Ezek az emberek tudják, hogy az ember áletében minden az imaginációból indul ki. Ágy azt is tudják, hogy ha el akarják áorni a cöljaikat, akkor az imaginációból kell kiindulniuk. Elámszeretettel saját-táj el a kálná infále imagináció technikát, legyen az vizualizáció (belső kápkötés), vagy mantrázás (bizonyos mondatok ismétlése) vagy még sok más egyéb praktika. Tudják, hogy a siker titka a siker tárgyjal kapcsolatos pozitív kápzetalkotás, gondolkodás és az, amit ágy akarnak, az meg is valósul, hiszen az imagináció tárványának megfelelően valóban mákádik az ember valósgteremtő káppessége. Ha ezeknek mondja valaki, hogy látez az imagináció tárvány, nem mond ájat számukra, hiszen áuk azok, akik konkrét áletben egészen tapasztalati szinten kipróbálták ezt a tárványt. Azonban - ami nagyon gyakran előfordul - metafizikai tájékozottságuk itt vöget is ör, és a további, ugyancsak metafizikai tárványok nem ismerése miatt válságba kerülnek. Imaginációjuk által bevonzzák maguknak azt, ami kell nekik, de nem számolnak a további kávetkezményekkel. Ágy járnak, mint aki felfedez egy újávet, amely csodás gyorsasággal rápá-ti az embert, és csodásan irányítá is, azonban mikor a jármű csoda-nagy sebessággal száiguld, akkor markol belájék a gondolat, hogy fákról nem gondoskodtak. Ágy kávetkezményszeréen csakis a valaminek való elög drámai átkázás állítá-tatja le áket. Az áusi, tiszta, metafizikai hagyomány, az egyetemes emberi alapállás taná-tá sa mindig kihangsúlyozta, hogy az imaginációval csak a megtisztított tudatossággal, szellemmel lehet bájni, vagyis teremteni. Ha nem ágy tártánik, semmi más nem lesz belöle, mint fekete mágia, még akkor is, ha az ember magasztos eszmét, ideálokat magyaráz bele. Ha már idáig eljutottunk, fontos lenne azt is megtudni, hogy mi is az imagináció? Az imagináció az emberi lánynek a kázzáppontja. Minden ebből indul ki. Tudjuk, hogy egy ember szellemből, lálekből és testből tevődik ássze egészes egészá. Az imagináció ennek a hármás ásszetevődésnek a találkozásánál van jelen, de úgy hogy e három kázzáppontját ez kápezi. Ágy is fel lehet fogni, mint egy olyan szellemi szervet, mint a fizikai-biológiai testben a szá-v vagy az agy. Azonban annál tább, mert ez mármint az imagináció - az emberi lány vögsá gyáker, kázzáppontja, látezésének bázisa. Ezért első számú metafizikai tárvány az imagináció tárvány. Minden örzá, ká, gondolat, megnyilvánulás, akarat, cöl stb. innen indul ki és ide ör vissza. Ez ráviden az imagináció. Mindezek mellett még sincs úgy, hogy az imagináció káone determinálja az embert. Hába, hogy az imagináció az ember legmályebb látezési gyáker, kázzáppontja, eredete, az embernek mégis káppességet szerezhet, hogy a saját imaginációjával tudatosan bájnjon, tehát, hogy ura tudjon lenni a saját imaginációjának. Ezt taná-tja meg az igazi metafizika. Tehát ebben a megvilágításban az ember tább, mint a saját imaginációjá, még akkor is, ha az imagináció lányának a legkázpontibb helyöt foglalja el. Tehát az ember imaginációjával teremt. Valáságot teremt. Állapotokat, helyzeteket, eseményeket valóst meg. Hogy ha tiszta lenne ez

az imagináció más néven a Teremtés, a Mentalizmus, a Mágia törvénye az emberben az jelen lenne a kellő egyetemes morális-szellemi tudatosság, a metafizikai emberi alapállás, akkor semmi gond nem lenne az most egy sort sem kellene ezzel kapcsolatosan írjak. Azonban tudott dolog, vagyis tény, hogy az ember imaginációja fel van telve zavaros tartalmakkal, képzetekkel, gondolatokkal, amelyek olyan valóságokat valóság-tanának meg állandóan, amely inkább egy rémálmom valósága, mintsem a tiszta, ember, ragyogás szeretet az fény valósága. Ezt nincs is miért bizonyítani, aki nem hinné el, egy kicsit nézzen körül a világban, a természetben az be kell látnia, hogy bizonyításra nem szorul tényről van szó. Imaginációnk zavara miatt korrupt valóságokat teremtünk, betegségeket, székségek állapotokat, gyűlöletet, tragikus történeteket vagy olyan sikereket, amelyek meggyűlölt szakadékok válnak. Az emberiségek az imagináció megzavarodásában szélsőséges határhoz érkezett. Itt van az a határ, ahol az egyáltalán az embernek levő egyetemes bölzséire emlékeznünk kell. A megzavarodott imagináció pártipartipárt, a tudatos személynél uralma nélkül meg a maga útján, metafizikai természet az funkciója szerint csak teremt, olyan valóságokat, amely jóval túlhaladja a rémálmot a rémálomtól a rémálomtól a rémálomtól. Ugyebár itt is a képzet. Első lépés, hogy az imagináció a tényről az, amely azt is kimondja, hogy az imagináció állandóan teremt, megszállt az az megvizsgáljuk saját egyéni életünkben, hogy mit is teremtettünk magunknak. Amilyen állapotban, helyzetben találjuk magunkat ezen vizsgálás során, azt teremtettük. Tehát az elindulás nagyon egyszerű. Sem életünk, sem társadalom, sem a fonál, sem a szélsőség nem teremtettük, s fűkötőt nem tudjuk megváltoztatni, azt az állapotot, amiben vagyunk. De nem teremtette helyettünk semmiféle felsőbb hatalom, legalábbis túlságosan féltőgöten felsőbb hatalom. Az állapotot, amelyben találjuk magunkat, azt mi magunk teremtettük. Ha zavaros, ha tisztább, egyértelmű állapotunk van, ennek a valóságnak a létét mi magunk alkottuk meg. Ha ez tudatosul bennünk, az első lépésben is vagyunk. Mert ezzel egyúttal a felelősséget is egyszerre magunkra vettük. Ezt nem nagyon szeretik általában, mert könnyebb azt mondani, hogy a társadalom vagy a más ember, vagy a sors okolható valamely nemkívánatos helyzet, állapot miatt. Az imagináció a tényről azzal szembesít, hogy a jelen-valóságunkat mi magunk, saját magunknak teremtettük. Azzal is szembesít, hogy ezután sem fog másképp lenni, a továbbiakban is mi leszünk saját valóságunk teremtői. Harmadszorra azzal is szembesít, hogy mi mindannyian, mint valóságunk megteremtői, nemcsak a saját egyéni valóságunkat teremtjük meg, hanem az egész emberi közösség valóságát, az ezért felelősséggel tartozunk egymásnak. Egy a legelső megteendő lépések közül az, hogy egy minél hatékonyabb imagináció gyakorlatot találjunk, amellyel gyorsan meg tudjuk valósítani azt, amire már olyan régen vágyunk, hanem az, hogy felmérjük, hogy eddigi életünk során milyen képek, vágyak, szándékok, erősek, célok, tudattalan, vagy csak részen tudatos, vagy teljesen tudatos tartalmak vezettek el idáig, ahol most élünk vagyunk a jelenünkben. Ha így járunk el, akkor lassan-lassan ki fog rajzolódni az imaginációnk az eddig megtett életünk körül az el nem szakított kapcsolat az látni fogjuk tisztán, hogy milyen vágyunkból, milyen elképzelésünkben mi kívántunk, mi valósult meg. Maga ez a gyakorlat nagyon egyszerű, inkább igen tisztán egyszerű, mintsem magasfokú szellemi tudást, ami csak nagy-nagy gondolkodás kiváltás. Imaginációját mindenki elérheti, megvizsgálhatja, tisztázza. Mindenki jó megnevezheti, hogy képzeleti, akarata, szándéka, vágya hová vezette el. Mindenki lehet ilyen értelemben a saját maga metafizikusa. Nos kell is, hogy az ember mindezt tudatosítsa magában. Az első lépések közül az tartozik tehát a tudatosítás. Kell tudatosítanom, hogy teremtő vagyok, aki a valóságomat, amelyben létezek első sorban magam teremttem meg. Már az imaginációja, vagyis már ember teremtője tevékenysége is hatással van az életemre, de amit elsőrendűen fontosnak kell tartanom, az az amelyért felelősséget kell vállalnom, a saját imagináció. Miután mindez letisztult egy emberben, tehát sikerült kialakítani a kellő tudatosságot az imaginációval kapcsolatosan, azután már fel lehet tenni a kérdést, hogy mit

akarok megvalósítani további cselekvéseim során, és hogy hogyan kell megvalósítani az imaginációt, hogy a terveim megvalósuljanak. Tehát, magával az imaginációval való szándékos művelet tudatos művelettel kell járjon. Szándékosan lehet tenni vagy nem tenni valamit, tudatosan tenni vagy nem tenni azonban más jelent. Van kétféle nézőpont tehát a szándékos és a tudatos között. Az imaginációval való műveletek, amelyek valószínűleg teremtő műveletek tudatos hozzájárulásra van szükségük. Le kell tisztáztanom, hogy mit akarok elérni, miért akarom azt elérni, ha megérem, akkor abból mi következik. Belátom, hogy az imaginációval való műveletek nem csak valami misztikus-varázslatos-okkult praktikák, hanem nagyon sok logikai erőt is igénybe vesznek, amit megkérlelni nem lehet. Ha az imaginációval teremteni akarok egy olyan cselekvést, állapotot amelyre vagyok az amit legjobb lelkiismeretem szerint helyőnként tartok, meg kell értenem a műveletek alapjában lévő logikát, vagy más szóval szándékosan, tekintettel kell lennem a további metafizikai tényezőkre is. (Vibráció, Megfelelés, Karma, Polaritás stb. néven vagy akár más nevek alatt ismeretes egyetemes tényező.) Ma nagy kvalitásnak számít a jártas, kielégítő, kényelmes, biztonságos, karmikus, karmikus selyem levélvezetekkel és izgalommal telített cselekvést. Ez a mai ember ideje, amelyet meg akar valósítani. Egyesek azt hiszik, hogy ezt a művelettel lehet csak elérni, ezért állandóan rohannak, hogy megszerezzék, amire vágynak. Mások tudnak valamit arról, hogy a dolgok belülről kezdődnek, ezért az imaginációra szüzsztáven ható műszerekkel segítik egyébként a műveletet a tényezőket. Még vannak olyanok-eleg sokan- akik az imaginációval semmit sem tudnak, ezek azok, akik saját cselekvésükre passzív részvevői. Vallásba, tudományba vagy más szóval átvett nézetekbe kapaszkodnak, mert legtöbbször inkább a gondolat, hogy a teremtők. Ha vallásos, még is vágol, hogy mersz olyan kijelentést tenni, hogy teremtő vagy, amikor csak az Isten a Teremtő. A tudományba kapaszkodó cinikusan és főleg lenézően lerázza, hogy ugyan más, ké-méld meg ott a misztikus zagyvasággal, hiszen pontosan dokumentált adatokkal rendelkezik azt illetően, hogy hol tartunk most a valószínűségben! Az imaginációval tényező egyben a lehetőség és a szabadságot is jelenti. Miután tisztáztam a világot, hogy teremtőnk- hisz akár vallásos, akár tudományos magyarázatokkal akar kibővíteni valaki a teremtő felelőssége alát, a személynél cselekvést, sorsát öngyis maga teremti meg- lehetőség, szabadság adódik arra, hogy cselekvésünket, sorsunkat a saját legtisztább lelkiismeretünk szerint tudjuk alakítani, irányítani, rendezni. Csak egy valószínűleg meg a Szent Péternek az az igazság, "Éljetek a lelketek szerint", vagy hogy "Léssatok önmaguk lelkeikkel". Más szóval nem. Az imaginációval más kulcsa a létezés. A létezés egyben alkotás is, vagyis teremtés is. Ha megpróbálunk egy képet, a vele kapcsolatos értelmezés által teremtődik meg az értelem, vagyis a létezés alapjában véve az értelmet teremti meg. Szoktuk mondani, "hogy nem látjuk a értelmét" valami olyan dolognak, cselekvésnek, amely hibavalósnak tűnik, vagyis amelynek nincs értelme. Képe, létezés, értelem, teremtés, valószínűleg, imagináció- ezek mind egyenrangú metafizikai szavak, amelyek állandóan kölcsönhatásban vannak bennünk. Ezek köpezik egészen cselekvésünk, létezésünk alapjait. Ha ezek zavarosak, az egészen sors, az egészen cselekvés cselekvés, de mondhatjuk úgy, hogy maga az ember zavarodik cselekvés, aki aztán megérinti a maga zavart, konfliktus, betegség állapotait. A szellemi hagyomány nemcsak az imaginációval elsődleges fontosságú tudott, hanem arról a létezésben bekövetkezett katasztrófákról is, amit bűnbécsnek, vagy létezésnek is neveznek. Tehát tudott és tud arról, hogy az ember imaginációval értelem és egy egész lényében megteremtett, csonkává, erőtlen, tehetetlen, beszennyezett válik, vagyis hogy lezuhant. Az az állapot amelyben vagyunk, tehát nem természetes, nem normális és aki azt állítja, hogy minden a rendjében van, mit sem tud az ember leglényesebb dolgai felül. Törtek, csonkák, korruptak vagyunk, de a lehetőség megvan arra, hogy megtisztítsuk, kiegyensúlyozzuk, egészítsük, egészítsük, egészítsük, egészítsük, valószínűleg tsuk cselekvésünk s az egészen metafizika erre vonatkozólag ad információt. A pszichológia ezt úgy

nevezi a maga mádján, hogy integrált szemlélyisággá kell árteljesítk, fejlessztk magunkat, a beteljesátlást, a teljesságet kell keresstk. Mindebben az ájra egyságesst v;lsi folyamatban az imagináciánk jelenti azt az alapot, amelyet nálkátlázní nem lehet. Azzá; v;ljunk, amit az imagináciánkba, mint alapvetámu v-ziázt, kápet belehelyeztknk. Ha az áop, normá;lis, egászságes, tiszta, já³ kedályá, derá;sz, szeretámu áos szeretetremáltá ember kápat sikerá;li, mint alapvetámu v-ziázt, lá;tomá;st, kápet az imagináciánkba helyezni, az metafizikai termászete áos mákádáse szerint megvalásta-tja, realizá;lja e kápet, vagyis a felsorolt tulajdonsá;gokkal rendelkeámu emberekká fogunk v;lni. Tulajdonkáppen ez a cáol. Emberek vagyunk, de megtáretett emberek, a láot korrupciá;ja áos egyben a sajá; korrupciánk, Hamvas szavá;val, rongá;ltá;gunk á;ltal megtárt emberek áos cáolunk nem is lehet má;sz, hogy az áopságet, az egász-ságet, a teljes áos egász emberi mivoltunkat helyreállá-tsuk. Egász áletá;nk errául szá;li, ha nem vettá; volna áoszreá; A tiszta, az áusi hagyományokra, a kinyilatkoztatá;ra alapulá; metafizika nálkátlá; zhetetlen segá-tsá;g abban, hogy visszatalá;ljunk lányegi á;nmagunkhoz. Elsámu láopáskáont az imaginánciánkra kell rá;jsmerná;nk, mint sajá; teremtáueráunkre. Ez az imaginá;ciá; tárváonye. Tárváony azáort, mert aká; tudomá;sul vessztk, aká; nem, ez a benná;nk levámu teremtoerámu á;llandá;an muká;dik, teremt, eláonk(áos beláonk) hozza a valá;sgá;got. Tová;bbi láopáskáont vágig kell menná;nk a kávetkezámu tárváonyek alapos megáortáosáon is. Csupá; az imaginá;ciá; tárváonyáobául nem tudjuk az egászet megáorteni áos hogy egybe tudjuk lá;tni egász látezá;á;nket, abban a tá;bbi metafizikai tárváony megismerá;se segá-t. Má;g mieláutt tová;bbmenná;ok a tová;bbi kilenc tárváony leá-rá;sb;ban, fontos megjegyezni, hogy a szemályes megáortáosáot ezeknek a tárváonyeknek a szá;letá;si horoszká;sz teszi lehetá;v. Á;gy, a tá-z egyetemes tárváony csak egy elmálet, egy tan lenne a tá;bbi ká;zá;tt, ha nem lenne egy szemályes lekápezá;si rendszer, nevezetesen a szá;letá;si horoszká;sz. Az asztrolá;giá;ban minden tárváonynek megvan a megfelelá;je, a szimbolikus hordozá;ja áos a ká;lnbá;zá;mu szá;letá;si horoszká;szokban lá;thatá;v; feltá;rhatá;v; v;lik, hogy az illetá;mu szemály milyen egyetemes elvekkal, látezá;si princá-piumokkal, vagyis tárváonyekkel kerá;lt problematikus kapcsolatba. Ilyenformá;in, amit á;ltalá;ban megfogalmazhatunk az egyetemes tárváonyekrá;ul, az egász szemályes megvilá;gá-tá;st nyer egy ember áletá;ben, az ember egyáoni szá-nezetá;vel, tulajdonsá;gaival, szemályes lá;tsá;val stb. Ha most az imaginá;ciá; tárváonyáonáol tartunk, valamint az asztrolá;giá;ná;li, tudnunk kell, hogy az imaginá;ciá;hoz legká;zelebb a Nap á;ll, de analogikus megfelelá;se van az Urá;nusszal is. Vágá;lis az imaginá;ciá; áos a Nap analá;giá;ja nem egy merev megfelelá;os, hanem egy elsá;udleges megfelleltá;os, ami meg is á;llja a helyá;ot. A Nap a szemály, az egyáoni á;ntudat, a teremtá;mu princá-pium, amely egyben fáony is. A szellemi arany fáonye, vagyis az áortelem mindent á;tvilá;gá-tá; fáonye, a solá;ris princá-pium. Vilá;gos, téá;it, hogy miáort ez feleltethá;mu meg elsá;udlegesen az imaginá;ciá;nak. De mivel nem minden má;st kizá;rá; megfelleltá;osrá;ul van szá;sz, á-gy- lehet, hogy furcsá;in hangzik- de az egász szá;letá;si horoszká;spot á;gy lehet tekinteni, mint az illetá;mu ember imaginá;ciá;já;nak tá;krá;ot, annak szimbolikus áos egzakt lenyomatá;it, amelybá;ul sok mindent kiolvashatunk, ha megtanuljuk ezt a nyelvet. Ha má; az analá;giá;kná;li, vagyis megfelleltá;seknáol tartunk, nem á;rt megjegyezni, hogy az ugyancsak áusi szellemi tudomá;ny áos szemályes áletgyakorlatot jelentá;mu alká-miá;ban a finomá-tá;sz, a szublimá;ciá; má;velete felel meg az imaginá;ciá; tárváonyáonek. Vagyis ez á;ll legká;zelebb ahhoz az aranyhoz, amit az alkimistá;k kerestek, amit keresnek. Mi is alkimistá;k vagyunk áos az aranyat keressá;tk. Mint ahogy imaginá;ciánk á;ltal aká; tudatosan, aká; tudattalanul teremtá;nk, ugyaná;gy alkimistá;k is vagyunk. Lehetetlen, hogy az embernek ne legyen á;llandá;an valamilyen belá;mu, lelki-szemleli termászetá; ká;miái tevá;kenysá;ge, ez áppen olyan, hogy nincs olyan áolá;mu ember, akinek ne lenne váorkeringá;se, áos váore á;sszetá;telá;ben ne já;tszá;dná;nak le bizonyos bioká;miái folyamatok, amelyek kellene az áletben maradá;shoz. A Nap fá;me az arany. Az

asztrológia Napja, az imagináció, a finom-tiszta léte az arany szoros metafizikai összefüggésben vannak. Szellemi aranyról van szó és megnyugodhat mindenki, hogy az igazi alkimisták nem a fizikai aranyat keresték olyan nagy lendülettel, hanem a szellemi aranyat, vagyis az érzés és szeretet által áthatott, romolhatatlan létezés helyreállítását saját lényükben és világukban. Arról is tudtak, hogy "ha felemelkedek, az egész világot magammal emelem", vagyis egész szellemi aranykeresésük nem egy egoista áldvkerés volt, vagy valamiféle okkult fantazma után való buzgó rohanás, hanem egyetemes emberi alapállásból káprázatos tevékenység- felelősség álmagjárt az egész emberiségért. Ezeknek a megfelelőseknek az ismeretében most már tovább léphetünk a második körülményhez, a rezonancia körülményéhez, amelyet még a vibráció, vagy az affinitás körülmények is neveznek. Dönes Albert A folytatás közzétételében!